

Asigurarea punerii în aplicare a directivei

Directiva este esențială pentru mediu și pentru bunăstarea noastră, însă necesită investiții majore. Costurile estimate pentru noile state membre se ridică la aproximativ 35 de miliarde €. Comisia Europeană monitorizează eforturile statelor membre de a pune în aplicare directiva. În cazul în care un stat membru dă dovadă de neglijență, Comisia poate introduce acțiuni în justiție împotriva acestuia pentru a corecta problema. Se poate aplica o amendă statului membru care încalcă normele.

Această procedură este cunoscută drept „procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor”, și poate fi inițiată în urma unei plângeri formulate fie de un cetățean, fie de o organizație neguvernamentală (ONG). De asemenea, Comisia poate decide, din proprie inițiativă, să introducă o acțiune împotriva unei țări care nu își respectă obligațiile.

Pentru a evita această situație nedorită, Comisia colaborează strâns cu autoritățile din statele membre pentru a acorda asistență și pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor necesare. Rapoartele și informațiile publice sunt puse la dispoziția publicului larg, iar acest lucru poate constitui în sine un stimul pentru schimbare și progres.

Directiva prevede obligația statelor membre de a prezenta rapoarte privind starea apelor reziduale de pe teritoriul lor și măsurile întreprinse în acest domeniu. Puteți consulta ultimele rapoarte publicate la adresa:

http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/implementation/implementationreports_en.htm

Informații suplimentare:

http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/index_en.html

KH-32-10-470-RO-C

Protejarea mediului împotriva deversării apelor uzate

Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale

Angajamentul Uniunii Europene de a proteja mediul împotriva deversării apelor reziduale

Uniunea Europeană are o populație de peste 500 de milioane de locuitori. Apele reziduale produse de această populație numeroasă și de sectorul industrial reprezintă o sursă de poluare importantă, care poate afecta calitatea apei potabile și a apelor pentru încălzire. De asemenea, această poluare poate accelera pierderea biodiversității și poate împiedica îndeplinirea obiectivului stabilit în Directiva-cadru privind apa de a asigura o stare ecologică bună a apelor noastre până în 2015.

Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale este adesea considerată costisitoare, însă propune soluții de depășire a acestor provocări care presupun beneficii enorme pentru sănătatea noastră și pentru mediu.

Asemenea celorlalte acte legislative privind apa ale Uniunii Europene, această directivă prevede obiective clare și obligatorii, fiind totodată foarte flexibilă în ceea ce privește mijloacele de realizare a acestora. Directiva permite astfel soluții alternative și încurajează inovarea, atât în ceea ce privește colectarea apelor reziduale, cât și tratarea acestora.

Karl Falkenberg
Director general
Direcția Generală Mediu
Comisia Europeană

© European Union, 2010
Reproduction is authorised provided the source is acknowledged.

Printed in Belgium

Printed on recycled paper that has been awarded the EU Ecolabel for graphic paper (<http://www.ecolabel.eu/>)

apă

Apele reziduale pot avea un impact considerabil asupra calității resurselor noastre de apă

Apa este un element esențial pentru societatea noastră și pentru sănătatea noastră. Râurile, lacurile și apele de coastă curate sunt importante pentru mediul de afaceri și pentru activitățile de recreere, contribuind în același timp la crearea unei identități a zonelor în care locuim.

Dacă nu sunt tratate în mod corespunzător, apele reziduale pot avea efecte foarte dăunătoare asupra calității apei. Aceste efecte variază de la creșterea locală a mortalității peștilor, la probleme generalizate, precum răspândirea algelor care amenință ecosisteme întregi din cauza utilizării excesive a îngrășămintelor de către agricultori.

UE protejează resurselor noastre de apă

Uniunea Europeană a adoptat o legislație cuprinzătoare în vederea prevenirii acestor probleme și a protejării calității apelor noastre.

Directiva-cadru privind apa stabilește standarde ridicate de calitate a mediului pentru râuri, lacuri, ape subterane și ape de coastă.

Principalele surse de poluare, precum apele reziduale urbane și poluarea cu nitrați cauzată de activități agricole, fac obiectul unor directive specifice ale UE care încearcă să controleze poluarea la sursă.

Standarde și principii de bază în materie de tratare a apelor reziduale

Apele reziduale cuprind apele uzate și apele reziduale manager, precum și apele reziduale industriale. Dacă nu sunt bine tratate și epurate, aceste ape poluează mările și râurile, ceea ce are consecințe dăunătoare inevitabile pentru faună și floră, precum și pentru propria noastră sănătate.

Obiectivul Directivei 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale este de a stabili standarde și de a defini principii și metode de bază pentru tratarea apelor reziduale. Principalele elemente ale directivei sunt următoarele:

- statele membre trebuie să asigure colectarea și tratarea apelor reziduale pentru toate satele și orașele cu o populație de cel puțin 2 000 de persoane;
- sunt stabilite principii pentru conceperea, construirea și întreținerea sistemelor de colectare și a stațiilor de epurare;
- stațiile de epurare a apelor reziduale trebuie să respecte standarde minime în operațiunile efectuate, inclusiv standarde de mediu pentru tratarea apelor.

Chiar și după tratare, apele reziduale pot ajunge în zone considerate sensibile pentru mediu sau pentru sănătate sau pot afecta un număr mai mare de persoane (peste 10 000). În acest caz, trebuie să se aplice un tratament mai riguros și să se respecte standarde mai înalte.

© John Fox/ Stockbyte

Respectarea normelor UE

Au fost stabilite termene pentru realizarea fiecărui obiectiv de mediu prevăzut în directivă. Aceste termene au expirat deja pentru cele 15 state membre „mai vechi”. În prezent, toate statele membre trebuie să respecte aceste norme.

În cazul celor 12 state membre „mai noi”, care au aderat la UE după 2004, au fost acordate perioade de tranziție care pot prelungi termenele până în 2018. Acest lucru oferă țărilor în cauză timpul necesar pentru a dezvolta infrastructura și echipamentele necesare. Dat fiind că punerea în aplicare a acestei directive reprezintă o provocare majoră din punct de vedere financiar, Fondul de coeziune al UE acordă un ajutor semnificativ prin cofinanțarea infrastructurii în materie de ape reziduale.

Comisia este mulțumită de rata ridicată de transpunere a directivei și de rezultatele punerii în aplicare, care sunt, în general, din ce în ce mai bune. Raportul privind punerea în aplicare, publicat de Comisie în 2009, a arătat că 95% din apele reziduale din UE-15 au trecut prin sisteme de colectare și că rata de respectare a normelor privind tratarea apelor reziduale a fost foarte ridicată, și anume de 85%. În ceea ce privește cele 12 state membre „noi”, astfel cum s-a explicat anterior, punerea în aplicare pe deplin a directivei rămâne o provocare, însă se înregistrează progrese corespunzătoare în vederea realizării unor rezultate similare.

Înțelegerea modului în care sunt tratate apele reziduale

- În primul rând, se efectuează un tratament preliminar al apelor reziduale, care cuprinde îndepărtarea pietrelor, a nisipului și a grăsimilor prin procedee mecanice, precum filtrarea, decantarea sau flotația.
- Urmează apoi tratarea primară, care presupune îndepărtarea materiilor solide în suspensie datorită trecerii apelor reziduale (uneori după adăugarea anumitor substanțe chimice) prin bazine de decantare sau de flotație.
- Prin procedeul de tratare biologică secundară, apele reziduale trec prin bazine în care anumite microorganisme sunt utilizate pentru a transforma orice urme de poluare în nămoluri de epurare. O stație de epurare concepută și exploatată corespunzător care efectuează o tratare secundară poate reduce cantitatea materiilor organice cu peste 90% și poate elimina germenii fecali în proporție de până la 99%.
- O tratare mai avansată presupune etape suplimentare, cum ar fi eliminarea nutrienților sau dezinfectarea. Nutrienții, precum nitrații sau fosfații, pot fi eliminați prin procedee biologice (folosind, de exemplu, nitrogen) și prin adăugarea unor substanțe chimice (de exemplu, fosfor). Tehnicile de dezinfectare pot presupune radiații ultraviolete sau tratarea cu ozon.